

Rojaki, prispevajmo po svojih močeh za Lauschetovo kampanjo!

Apeliramo na vse tiste, ki želijo Franku Lauschetu zmagati, da bi po svojih močeh pomagali in prispevali nekaj denarja za njegovo kampanjo. Frank Lausche ima najlepšo priliko za izvolitev. On sam se silno trudi in dela, kakor noben drug kandidat. Toda ni dovolj, da se on sam osebno udeležuje shodov in sestankov, da gre od okraja do okraja in govori ter navdušuje državljane. Treba je tudi raznih tiskovin, govorov na radiu in drugega v kampanji. To pa stane denar in vsi vemo — da Lausche denarja nima.

Nekateri kandidati dobijo denar za kampanjo s tem, da pobirajo vstopnino na javnih shodih, da je na shodih javna kolekta, da prireajo bankete, za katere je treba plačati vsaki osebi po \$25, ali še več.

Vsega tega ne dela Lausche. Vodi pač kampanjo, kolikor more največ osebno, da bi ne bilo stroškov. Toda osebno ne more doseči vseh delov prostorne države Ohio. Doseči jih more edino z radijem ali tiskano propagando. To, pravimo, pa stane denar in zato bi nujno apelirali na naše dobre rojake, da bi priskočili na pomoč in po svojih močeh darovali.

Vse denarne prispevke pobiramo v našem uradu, če prinesete osebno ali pošljete po pošti. Vsak dobi pri nas potrdilo in vsa imena bodo na željo priobčena v listu. Vse nabrani denar bomo sprti izročali glavnemu kampanjskemu stanu za izvolitev Lauschea.

Vsak prispevek bo dobrodošel in hvaležno sprejet. V kampanjah je prav tako, kot pravi hrvaški pregovor: brez novaca ni muzike. Prosimo torej, da bi prispevali in s tem pomagali našemu slovenskemu sinu do zmage 2. novembra!

VESTI IZ SLOVENIJE

LETINA. — Pismo z Dolenjskega opisuje razmere v Sloveniji. Med drugim beremo v tem pismu, da je letina radi deževnega vremena mnogo slabša kot so prvotno pričakovali. Sadja je na Dolenjskem malo; tudi viniki pridelek po slab. Vplivalo je slabo vreme, pa so bile tudi težave dobiti galico. Krompir gnije, mnogo škode je naredil tudi kolodarski hrošč. Naredil je pa ta hrošč tudi veliko zamere med kmeti in "ljudsko" oblastjo. Ta je na svoj način go-

nila ljudi na obiranje tega hrošča, ni pa računala, da se s silo in pritiskom tudi kebrov ne obe-

DELA NE MANJKA. — "Eno pa je," tako pravi pismo, "res: dela ne manjka. Če le vidijo kaj več ljudi pri hiši, že pride listek, ki poziva na delo za zadržni dom. Ljudje se temu upirajo, toda težko se je upreti, ko imajo vso moč v rokah."

(Dalej na 3. strani)

Združitev zapadne Nemčije

Frankfurt, Nemčija. — General Lucius Clay je objavil, da se bodo zapadne cone Nemčije v prihodnjih dneh združile v eno. To je v zvezi z organizacijo zapadno-nemške države in enotne uprave v zapadni Nemčiji.

Zopet vihar v Floridi

Miami. — Močen vihar, ki nosi dež in veter ter hiti z brzino 132 milj na uro, je udaril v Florido Keys in proti Miami. Vsed viharja je bilo ubitih 9 oseb in mnogo je bilo ranjenih. Pričakujejo, da bo vihar razsajal ob Palm Beach in drugih krajih Floride še kak dan.

Trl na dan

Proletarec toži, da nujno potrebuje 5 tisočakov. Svetujemo, ne da bi kaj računali za to, naj se obrne na "sklad za svobodni tisk." Saj je tudi od pokojnega milijondolarskega sklada verbal kar čedno vsoto.

Tudi iz Belgrada bi se kaj dobilo, saj govorijo, da dajo precej za propadajo in Proletarec je storil mnogo v tem smislu, bi mislili.

Sicer je pa njih kandidat Wallace (se sklanja kot pajac) že kar potrjen, kakor trdijo, in on bo svojim poganjilec gotovo povrnil.

IZ RAZNIH NASELBIN

WILLARD, Wis. — V nedeljo 10. okt. se začne tukaj sv. misijon, ki ga bo vodil vladika dr. Gregorij Rožman. Vabljeni ste vsi, tako domačini kot tudi Slovenci tam od Marshfielda, Owena in Greenwooda. To bo najbrže zadnji v slovenskem jeziku. Toda tudi oni, ki ne razumejo slovenskega jezika, bodo lahko opravili v angleščini. Ne zamudite prilike, ki vam je dana.

Joe Perme je bil prav resno obolel. Odpeljali so ga v bolnišnico. Zdaj pa poročajo, da je že doma in je upanje, da bo popolnoma okreval.

V družini Mr. in Mrs. Frank Požega se je oglasila teta štokljica in jim pustila za spomin kar dva fantička-dvojčka. Čestitke! Lep pozdrav vsem. — Lud. Perushek, zastop.

Slava je na Cleveland, da bo zmagal

Clevelandski žogometni krožek Indians, ki je zmagal v prvenstvu v Ameriški ligi in Boston Braves, ki je zmagal v Narodni ligi, se bosta danes udarila za svetovno prvenstvo. Danes in jutri bosta igrala v Bostonu, v petek, soboto in nedeljo pa v Clevelandu. Ako v prvih 5 igrah ne bo noben krožek dobil štiri igre, bosta igrala še dve giri v Bostonu. Kdor dobi namreč štiri igre, bo proglašen za svetovnega zmagovalca v žogometni igri.

V športnem svetu so danes stave 13:5, da bo končni zmagovalce clevelandski krožek. Veščaki trdijo, da se bo zmagala odločila že v prvih 5 igrah.

Pri igri danes bo metal žogo za Cleveland Bob Feller, za Boston pa Johnny Sain; oba sta priznana kot najboljša metalca. Toda stave so 9:5, da bo v igri danes zmagal Cleveland.

James A. Farley govoril za tesno zvezo USA s Španijo

Madrid. — Bivši predsednik demokratske stranke James A. Farley je prispel v Madrid in izjavil, da bi Združene države morale čimprej urediti vsa nesolaglasja med Španijo in Združenimi državami in urediti popolne prisrčne diplomatske in druge odnose. Dejal je: "Mi gremo nasproti zelo resnemu položaju v svetu in bi morali vse storiti, da imamo Združeno Evropo. Vsakdo v Združenih državah danes govori o nevarnosti komunizma. Španija nima komunizma. Vedno smo čutili, da so pri nas razni levičarski pisci in govorniki nesrečno preprečevali upostavo rednih normalnih diplomatskih odnosov, ki smo jih poprej imeli med pred in po vojni. Moramo biti pošten in pri znanju, da je Španija tudi med vojno v marsičem pomagala. Izkrčevanje v Severni Afriki bi bilo komaj mogoče, če bi bila Španija preprečila delavnost zaveznikov na njenem ozemlju. Sigurno sem tudi, da naši vojaški in mornariški ljudje priznavajo, da je treba upostaviti sodelovanje med našimi in španskimi vojaškimi silami. V slučaju, da bomo imeli spopad z Rusijo, bo Španija izhodna točka obrambe poleg Anglije. Ni nobenega dvoma, da so Pirenejska močna naravna trdnjava v vsakem sporu med zapadno in vzhodno Evropo."

Neodvisnost baltskih držav znova potrjena

Washington. — Državni tajnik Marshall je priznal novega diplomatskega zastopnika latvijske vlade in tako znova potrdil, da Združene države še vedno priznavajo neodvisnost in državno eksistenco Latvije, Litvanije in Estonije, ki jih je Sovjetska Unija vključila v Zvezo Socialističnih Sovjetskih Republik.

Diplomati se smejo svobodno gibati samo v Moskvi

Moskva. — Sovjetske oblasti so izdale nove določbe glede potovanja diplomatov uradnikov po sovjetskem teritoriju. Po teh novih določbah so praktično vsi diplomati konfinirani v Moskvi. Ne smejo se brez posebnega dovoljenja gani nikamor iz Moskve. Sodijo, da bodo druge države, ki doslej dovoljujejo sovjetskim zastopnikom, da neomejeno potujejo po njihovih ozemljih, napravile neke podobne omejitve, ker ne morejo drugače protestirati proti tej novi sovjetski šikani diplomatskih pravice in proti novemu poniževanju tujih zastopnikov.

Polzvedovalni količek

Henrik Strah bi rad zvedel za naslov svojega brata Franceta roj. v Ljubljani, Vodmatski trg 4. Iz Ljubljane se je izselil pred 44 leti v državo Colorado. Ako sam to čita, ali če kdo ve za njegov naslov, je prošnja, da bi sporočil na naslov: Henrik Strah, D. P. Camp, b. o. Spittal an der Drau, Austria, Europa.

Jakomini Anton bi rad zvedel za naslov svojih bratrancev, Adolfa in Andreja Jakomini, doma iz Starega loga pri Kočevju. Anton se nahaja v Ljenu, Austria. Kdor ve za njihove naslove, je naprosen, naj sporoči na naslov Jennie Verhovec, 15230 Saranac Rd. Cleveland 10, Ohio.

Franc Petrich, c/o Macfarland Contr. Co., Merrickville, Ontario, Canada, bi rad zvedel za naslov svojega brata Jožeta. Doma sta od sv. Trojice pri Blokah. Jože je živel pred vojno v Barbertonu. Naj piše bratu na gornji naslov.

Razne najnovejše svetovne vesti

GENEVA, ŠVICA. — Pogajanja za trgovino med vzhodnimi in zapadnimi državami Evrope kažejo na uspeh. Jugoslovanska, poljska in češka delegacija pritiskajo na Sovjete, da jim se dovoli večja udeležba pri tej trgovini tako, da je sovjetska delegacija pristala na kompromis, ki so ga izdelale skupno z omenjenimi tremi državami vzhodnega bloka švedska, francijska, danska in Belgija izmed zapadnih držav.

PARIZ. — Italijani in Grki sklepajo o medsebojni pogodbi, ki naj uredi njihove gospodarske, trgovske, kulturne in politične zadeve in odnose. Predpogajanja za to pogodbo se vlečejo že iz leta 1946 in so sedaj toliko napredovala, da pričakujejo, da bo v 14 dneh pogodba podpisana. V diplomatskih krogih se smatra, da bo ta pogodba nov korak k konsolidaciji razmer v tistem delu Evrope, ki je izven sovjetskega bloka.

PARIZ. — Varnostni svet Zveze narodov je z devetimi glasovi proti dvema sprejel predlog zapadnih velesil, da bo razpravljal in sklepal o obtožbi proti Sovjetski Rusiji, da s svojim postopanjem v Berlinu ogroža svetovni mir. Proti sta glasovala sovjetski delegat in delegat Ukrajine. Takoj po glasovanju je sovjetski zastopnik Višinski izjavil: "Sovjetska Unija smatra, da je Varnostni svet s tem, da je sprejel berlinsko vprašanje v svoj dnevni red, prekršil določbe ustave Združenih narodov." Posebej je navajal, da je prekršen čl. 107, ki določa, da naj Združene države Amerike, Velika Britanija in Francija in Rusija sklenejo mirovno pogodbo z Nemčijo. Iz tega je izhajal Višinski, da ustanove Združenih narodov, torej tudi Varnostni svet, ne morejo podvzeti ničesar glede prejšnjih sovražnih držav dokler ni sklenjen mir. Končno je Višinski trdil, da v Berlinu sploh ni nobene blokade, tam nihče ne gladije in ne trpi pomanjkanja vsled sovjetskega postopanja, da je cela berlinska kriza samo propagandni manever zapadnih velesil. Za Višinskim je ukrajinski delegat Manuiliški kratko izjavil, da ne bo sodeloval v razpravi iz istih razlogov, ki jih navaja sovjetski delegat. Potem sta se odstranila.

BERLIN. — Nad zapadnim zračnim koridorom nad Berlinom, so opazili velike sovjetske zračne ladje, ki izgledajo kakor kopije ameriške Super-Fortress. Verjetno so sodelovale pri vajah sovjetskega letalstva, ki jih sedaj sovjeti izvajajo nad Berlinom. Smatrajo, da so sovjeti te aparate peljali nad Berlinom v demonstrativne svrhe, da bi pokazali zapadnim zaveznikom svoj napredek v vojnem zrakoplovstvu.

Dodatno pojasnilo o razmerah v taborišču Dachau

K položaju v taborišču Dachau, kakršen je nastal potem, ko so Amerikanci osvobodili to taborišče, je uredništvo dobilo še tole pojasnilo:

Ko so Amerikanci 29. aprila 1945 osvobodili koncentracijsko taborišče Dachau, se je v njem nahajalo kakih 3.300 Jugoslovancev, od tega kakih 2.700 Slovencev. Za notranji red, upravo in prehrano se ameriške vojaške oblasti niso brigale, ampak so dale vso oblast v roke taboriščnemu odboru, ki se je po osvoboditvi osnoval. Amerikanci so okoli taborišča postavili stražo, da ni mogel nihče ven. Ta ukrep je bil potreben, ker je v taborišču razsajal tifus.

Drugi dan po osvoboditvi so Titovci aretirali in odpeljali v bunker kot vojne zločince Peterlina, Kriza, Grada, Zagorska, Bajca, Bitenca, p. Klavdija, p. Beno, Rev. Seškarja, Gorečana Hinka, Antosijevitza, Mehleta, Štucina, Maverja in še nekatere. Ovadili so jih, da so SS-ovci, Gestapovci in podobno. Pobrali so jim vse. Mene in še nekaj drugih svojih nasprotnikov nislo zaprli n. pr. Glušiča, Lipovca, dr. Bana, Bolka, Horvata.

Čez par dni so iz čisto osebnega maščevanja Glušiča aretirali, a je bil že čez pol ure izpuščen, ker je neki Nemec, komandant bunkerja videl Glušičeve papirje in ker je za Glušiča takoj interveniral agent I. S. Lovili so tudi Gustina, ta je pa kar iz taborišča ušel. Kotnik se jim je skrival.

Na mitingu so potem izvolili jugoslovanski nacionalni komite. V njem so bili sami komunisti razen enega, mislim, da je bil univerzitetni profesor iz Bel-

grada. Ta jugoslovanski komite je poslal v taboriščni odbor svojega zastopnika, kakor so ga tam imeli vsi drugi narodni odbori. To je bil Oskar Juranič. V taboriščnem odboru so Jugoslavo dobili referat taboriščne policije, ki je nadzorovala bunker in vse zapore v katerih so bili vojni zločinci kakor so jih določili komunisti, priporniki vseh narodnosti, agenti SS in Gestapa, razni kapoti, štubaki, blokači in seveda tudi naši zaporniki.

Mi, ki smo zunaj ostali, smo poizkusili vse, da bi naše zapornike rešili. Dosegli smo potem Avstrijece vsaj to, da je bilo sklenjeno, da se morajo vsi zaporniki zaslizati in če se glede njih nič ne ugotovi, jih je treba izpustiti. Predsednik komisije za raziskovanje, pa je bil komunist Juranič Oskar. Jugoslavo je zaslizeval v zaporu največ sodnik žigon. Nekateri tudi Juranič sam. Izpustili so iz zapora p. Beno, p. Klavdija, Štucina, Maverja; ki je kasneje umrl, Antosijevitza, Gorečana, in Rev. Seškarja. Ahlin je dobil tifus in se je tako rešil.

Intervenirali smo pri Amerikancih, ko smo dobili z njimi zveze potom Avstrijecev in Nemcev. General Adams in podpolkovnik Joys sta nam šla toliko na roko, da sta nam dovolila, da lahko ostanemo privatno v Dachau in da ne gremo prisilno domov. Za druge zapornike pa nista hoteli nič narediti ter nam nazadnje resno obvestovala naj pustimo to stvar na miru, da si še svojega stališča ne poslabšamo. Peterlin je napisal v zaporu vlogo, dali smo jo prevesti ter jo poslali komandantu. Pomagalo ni nič. Ko so jih nasilno vrnili domov, sem jaz ležal bolan na tifusu, moji tovariši pa so na skrivaj zapustili taborišče.

Naj nihče ne misli, da je bilo to tako lahko, čeprav smo bili osvobodjeni, smo živeli v taborišču pod komunističnim terorjem. Ti so vsaj za Jugoslavo imeli vso oblast v rokah. Nihče od nas si ni upal javno govoriti, da ne bo šel domov. Vse se je delalo na skrivaj in strogo zaupno, sicer ne bi nikoli uspeli. Kakršnakoli odprta akcija proti komunistom bi bila nemogoča in pri Amerikancih ne bi uživala nobene podpore.

Nesmiselnost je trditev, da so komunisti nasilno repatriirali Peterlina in Kriza zato, ker sta vedela kaj so komunisti v taborišču počeli. Kriz in Peterlin nista vedela nič, ker nista mogla vedeti. Bila sta v taborišču tako kratak čas, da je popolnoma izključeno, da bi bila informirana. To ugotavljam zaradi tega, ker izgleda, kakor da bi mi drugi ne hoteli objaviti nekaj, kar bi objavila Kriz in Peterlin, če bi jih bili pustili v svobodi.

Zakaj nas drugih niso zaprli, še danes ne vem. Najverjetneje se mi zdi, da jim niti na misel ni prišlo, da bi kdo od zapornikov mogel ostati v Nemčiji. Položaj v domovini nam je bil le deloma znan, o svetovnih dogodkih pa nismo vedeli skoro nič.

Od vsega ostane dejstvo, da so komunisti svoje politične nasprotnike radi ameriške nevednosti zaprli in jih nasilno vrnili v Jugoslavijo. To so delali komunisti ob prevratu povsod, ker so hoteli povsod, doma in na tujem uničiti vse opozicijske. Vsa druga ugibanja

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Javna knjižnica

Iz urada javne knjižnice na Superior Ave. in 64. cesti naznanjajo daljše uradne ure in sicer: v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 10. dop. do 9. zvečer, ob sredah od 10. dop. do 5:30 zvečer. Ob sobotah je zaprto. Ta knjižnica ima mnogo slovenskih in hrvaških knjig, ki si jih lahko izposodite.

Zakasnele jagode

Na vrtu Mr. in Mrs. John Setina, Reynolds Rd. v Mentor, Ohio, zorijo ob tem času lepe rdeče jagode. Dokaz smo pokusili tudi v našem uradu in izjavljamo, da so jagode zelo sladke, čeprav ob tem poznem jesenskem času.

Poroka

V soboto 9. okt. bosta poročena v cerkvi sv. Hiljantina Helen Pauline Chodakowski in Frank A. Dusa, sin Mrs. Antonije Dusa iz 15625 School Ave. Mnogo sreče jima želimo v novem stanu.

Vse najboljše

V soboto ob 9:30 bosta poročena v cerkvi sv. Frančiška, Superior Ave. in 71. cesti Miss Marg. Zehner in Mr. Louis Lindič. Nevesta je hčerka Mrs. Mary Zehner iz 1016 E. 72. St., ženin je pa sin Mr. in Mrs. Louis in Theresa Lindič iz 3610 E. 81. St. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni mudi. Vsa najboljše jima želimo v novem stanu.

Iz bolnišnice

Danes se bo vrnila na svoj dom Mrs. Julia Martinčič, 1058 E. 74. St. Njeno zdravstveno stanje se je toliko izboljšalo, da more domov.

NOVI GROBOVI

Martin Jerič

Sinoči okrog sedmih je umrl Martin Jerič, star 64 let. Stanoval je pri hčeri Mrs. Rose Kopina, katere soprog vodi gostilno na 546 E. 152. cesti (vogal Sylvia Ave.). Rojen je bil v vasi Zagrič, fara Primskovo na Dolenjskem. V Ameriki se nahaja dolgo vrsto let. Bil je član društva svetega Jožefa št. 169 KSKJ in društva Združeni Bratje št. 26 SNPJ.

Zapušča sinova Martina in Franka, hčere Mrs. Rose Kopina, Mrs. Anna Banc, Mrs. Sophie Wandt in Mrs. Mary Marušič, sestre Mrs. Frances Gliha, Mrs. Mary Slak in Mrs. Anna Vidgaj in brate Ignacija, Johna in Franka ter štiri vnuke. Žena Rose je umrla leta 1933. V starem kraju pa zapušča sestro Mino Miklič ter več sorodnikov.

Pogreb oskrbuje August F. Svetek in gre iz pogrebnega zavoda na 478 E. 152. cesti v soboto dopoldne ob 8:45, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in nato na Kalvarijo.

Straža Zveze Narodov naj bo 800 mož

Pariz. — Generalni tajnik Zveze narodov Trygve Lie je predložil zahtevo, da se takoj ustanovi mednarodna straža Zveze narodov, ki bo štela vsaj 800 mož in bo opravljala policijsko varnostno službo za osebe in urade Zveze narodov, kjerkoli bi to potrebno.

francoskega lista niso nič vredna.

J. B., Frankfurt, Nemčija.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 817 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1948	OCTOBER	1948
S	A	T
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

Entered as second-class matter January 6th, 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 196

Wed., Oct. 6, 1948

Blok zapadnih demokracij v Parizu

Predno se je pričela sedanja glavna skupščina Zveze Narodov, smo rekli, da je njena največja zadnja pridobitev in zpolnitev v tem, da je sedaj Velika Britanija popolnoma edina s politiko Združenih Držav. Na drugi strani smo nazkazali, da je slabost zapadnih demokratičnih sil Francija.

Potek dosedanjih dogodkov v Parizu lepo potrjuje kar smo rekli. Francija se vsak čas kaže kot najbolj šibka točka zapadnih sil. Sredi konference Zveze Narodov je tam stavka za stavko in demonstracija za demonstracijo. Vlada stoji, ker je parlament odgodil seje in odšel na počitnice. Komunistična stranka brez sramu in strahu oznanja, da se v slučaju vojske francoski komunisti ne bodo borili za svojo domovino, ampak bodo poslušali Sovjetsko Zvezo. Zato tudi zastopnik Francije med narodi demokracij nima toliko trdnega stališča in svobodne roke kot njegov britanski in ameriški tovariš. Pa vendar so ti trije med hrupnim zasedanjem pravzaprav opravili večji del stvarnega posla. Dogradili so zapadno-evropsko obrambno silo, ji postavili skupno vodstvo in s tem dokazali, da se tudi v razdrapani Evropi do doseči potrebna skupnost kadar je treba. Potisnili so zastopnika Sovjetske Unije v kot, da se mora in more samo braniti a izhoda za kakršenkoli učinkovit napad nima. Zadnji njegovi nastopi so očitna obramba v umikanju.

Čuti se da je prijem soliden. Prvič odkar Zveza Narodov živi, se sedaj prvič čuti, da so zapadne demokracije poprijele v zavesti svoje moči in trdnega namena, da dosežejo kar hočejo. Prvič jih ne motijo sovjetske krilatice in grožnje, prvič se ne ozirajo na sovjetske preračunane propagandistične pritožbe. Prvič je organiziran soliden zapadno demokratičen blok.

Blok predstavlja ogromno silo. Razprava o atomski energiji je dokazala, da je Amerika gospodar te strahotne moči. Sovjetska namigavanja, da ima tudi Sovjetska Zveza nekaj izsledkov atomske energije so lahko resnična, lahko pa tudi ne. Bistvo je, da soveti še nimajo možnosti, da bi proizvajali atomsko orožje. Če bi oni bili v tem oziru količnik močnejši, bi jih nobena sila ne ustavila, da ne bi nastopali, kot so nastopali v San Francisco po končani drugi svetovni vojni in bi brezvestno takoj "zarozljali s sabljo" kjerkoli bi bilo sovjetskemu imperijalizmu v korist. Tedaj nihče ne bi imel prilike razmišljati kako staviti atomsko energijo pod kontrolo tako ali tako, ker bi vsak kdor bi se upiral sovjetskemu predlogu, dobil isto to energijo po glavi.

Samo ker je Sovjetska Unija naletela na soliden odpor zapada, ki ima v Ameriki tudi dejansko najstrašnejšo oboroženo moč, samo zato se umika. Pa je še v svojem porazu predrzna in skuša blufirati. V razpravi o nadzorstvu nad atomsko energijo je še vedno predrzno odklonila ameriški predlog, ki so ga sprejele vse ostale države sveta razen držav sovjetskega bloka. Kaj je v tem predlogu. Nič manj kot to, da Amerika daje vso atomsko energijo v last in nadzorstvo mednarodni ustanovi, ki naj edina ima pravico do vseh znanstvenih dognanj in odkritij na polju atomske energije, vso pravico proizvodnje aparatov za atomsko energijo in seveda vso pravico kontrole povsod po svetu, da se nikjer ne bi mogla vgnezditi kaka druga tajna proizvodnja. Ta mednarodna ustanova bi edina odločala v kake namene bi se atomska energija uporabljala in bi zlasti pazila, da se ne bi uporabljala v nesrečo človeštvu ampak predvsem le za zdravstvene in produkcijske namene. V tej mednarodni ustanovi bi vsi zastopniki imeli enaka prava, ki jih načrt, ki nosi svoje ime po senatorju Baruchu, točno določa. Da je načrt dober, dokazuje najbolj to, da so ga sprejele, kakor smo že rekli, vse držve, ki so članice varnostnega sveta Zveze Narodov ali so kdaj bile in so tako imele priliko povedati svoje mnenje o načrtu. Amerika velikodušno odstopa od nekaj kar je sedaj njeno in samo njeno, da bi pomagala človeštvu ven iz strahu pred uničenjem, ki ga v sebi skriva atomska energija. Amerika hoče deliti odgovornost za uporabo tega strašnega orožja z vsemi, ki to odgovornost prevzamejo in ki pristanejo na obče moralne osnove, ki morajo držati posebno kadar gre za tako usodno silo.

Zakaj Sovjetska Unija odklanja, kaj ji ne gre v račun? Amerika hoče, da nova mednarodna ustanova, ki bi upravljala z atomsko energijo more povsod kontrolirati, da res vse države spoštujejo dogovor in da nobena ne proizvaja atomskega orožja zase na skrivaj, proti in poleg mednarodnega dogovora. Ta del ameriškega predloga je bistveno važen, ker sicer lahko vsak ki prodre v tajne atoma in uporabe njegove moči, če je dovolj močan, kar sam proizvaja atomsko orožje in napade nepripravljene narode, ki računajo, da je ta sila vezana v mednarodni ustanovi. Rusija na svojem ozemlju te kontrole noče. Rusija ne dovoli, da bi katerikoli drugi organi nadzirali na njenem ozemlju kot samo njeni. Na tem vstraja Sovjetska Unija tudi ko vse druge velesile posebno Amerika sama dovoljujejo, da mednarodne komisije pregledujejo po njihovih državah kakor jim je drago. V tem je torej spor. Sovjeti hočejo biti na svojem

ozemlju totalitaren gospodar, ki izpolnjuje mednarodne obveznosti kolikor se mu zdi.

Kaj pa predlaga Rusija? Nič več in nič manj kot to, da naj Amerika uniči vse svoje atomske orožje in Zveza Narodov naj sklene da se atomsko orožje v nikaki vojni ne sme uporabljati. Amerika naj torej uniči svoje pod mednarodno kontrolo. Rusiji pa je treba kar zaupat, da atomskega orožja ne bo proizvajala in ne uporabljala, ker bi podpisala neko pogodbo. Takih pogodb je Sovjetska Rusija podpisala že na ducate, pa še nobene ni držala in izpolnjevala.

Zato ima blok zapadnih demokracij vse moralne razloge za svoje stališče, ko brani ameriški predlog in potiska Sovjetsko Zvezo v vedno tesnejši kot obrambe.

BESEDA IZ NARODA

Sv. misijon na Willardu

Willard, Wis. — Naša slovenska naselbina obhaja letos važen jubilej: 40 letnico, odkar so se naselili prvi Slovenci na Willardu. Samo par pionirjev še živi: Mr. Frank Perovšek, Mr. Trunkel, Mrs. Česnik. Bliskovito hiti čas našega življenja, zato je pametno da malo postavimo in se vprašamo: Kam drži naša pot in kje ter kdaj se bo končala? Zlasti ob jubilejih se na to spominjamo. Zato bomo na Willardu ta pomenljivi jubilej obhajali res kot misleči katoličani: s svetim misijonom. Posebno čast bomo imeli, da bo naš misijon vodil prevzvišeni g. škof ljubljanski Dr. Gregorij Rožman.

Pričetek misijona bo v nedeljo 10. oktobra ob 8:30 zjutraj. Misijonske pobožnosti bodo trajale ves teden do nedelje 17. oktobra. Vsak dan bomo prišli dvakrat v cerkev in sicer zjutraj ob 8:30 in zvečer ob 7:45. Misijona že komaj čakamo in nestrpni smo že, kdaj bomo zagledali med seboj svojega nadpastirja iz preizkušene domovine. Zavedamo se dobro, da bo to najbrž zadnji slovenski misijon na Willardu, zato ne bomo zamudili zveličavne prilike. Vabljeni sta vsi Slovenci iz okolice. Duša krščanska, vsaj zdaj se potrujdi.

V četrtek 30. sept. proti večeru nas je presenetil na Willardu visok obisk: Rt. Rev. Oman je pripeljal iz svojega rojstnega kraja St. Stevens, Minn., prevzvišenega g. škofa Dr. Rožmana. Bila sta oba na kratkem in prepotrebem oddihu. Oddih g. škofa je sprejel in pozdravil p. Odilo OFM, ki zdaj pase duše na Willardu. Imeli smo prijeten večer in domače ure v župnišču Sv. Družine na Willardu. Prevzvišenega je prišel pozdravit tudi Rev. John Novak iz bližnjega Greenwooda.

Zjutraj na prvi petek je imel prevzvišeni sv. mašo pred Najsvetejšim; med katero so domači pevci prepevali lepe naše pesmi. Ljudi se je zbralo kar lepo število in mnogo jih je prevzvišeni tudi med sv. mašo obhajal. Po sv. maši so mu farani s solzami v očeh stiskali roke v pozdrav. Kakšno veselje bo šele, ko pride prevzvišeni prihodnji teden med nas za milosti polne dni sv. misijona, ki se na njega že vneto pripravljamo. Kot njiva, ki je lepo razorana, da sprejme vase seme, tako čakajo naša srca za seme besede božje, ki ga bo sejal v naše srce ne grede prevzvišeni in spretni sejavač božji.

Sv. misijon na Willardu se bo vršil od 10. do 17. oktobra. Pobožnosti bodo vsak dan zjutraj ob 8:30 in zvečer ob 7:45.

Doba in sezona slamlnikov je za letos minila in vendar nas je obiskala Miss Agnes Slamlnik, vneta Minnesotčanka, rojena je bila — ni še tako dolgo od tega — v Borštu pri Sv. Stefanu. Sedaj je že precej dolgo v Clevelandu pri Sv. Lovrenču. Prišla je obiskat p. Odila, ki se pozna ta še iz onih časov, ko je bil prvič v Ameriki in je imel mi-

sijsen še v bejzmentu Sv. Lovrenca. Tu ima pa naša Agnes staro znanko iz Boršta, namreč Mrs. Balbino Bajuk, ki je prave sestrčna Rt. Rev. Omana. Agnes pravi, da se ji je na Willardu kar dopadlo. Prepričani smo, da je govorila odkritosrčno, saj na Willardu se vsakemu dopade.

Jesen rumena, dobra žena

Cleveland (Newburg), O. — Leto se je pričelo nagibati k zatonu, drevje se že ziblje v svojem jesenskem oblaku in ptički se zbirajo, da nam še enkrat zapojejo, predno se podajo v toplejše kraje. Ta krasna jesen pa nam prinaša žalostne in tudi vesele spomine na našo staro domovino. Koliko veselja je prinesel mesec oktober priprostem kmetu, ko smo vriskajoči in pojoči odhajali s škafi in brenčami v naše vinske gore v trganje. Od gore do gore je bilo sličati veselo petje naših slovenskih fantov in deklet. Od gore do gore so odmevale zdravice, saj vinska gora in hram je bilo največje veselje dojenjskega kmeta. Tam so se zbrali prijatelji, sorodniki, botri in botrice v nedeljah popoldne in zadovoljno kramljali med seboj.

Žalostno pa je, da je danes vse drugače v nekaj naši lepi in ljubljani rojstni domovini, čeprav smo že dolgo od nje ločeni in živimo v najboljši deželi na svetu, pa kljub temu še vedno ljubimo rojstvo vas in hišo očetovo. Žalibog, da so marsikateremu komunisti vzeli ta lepi prostor ne meneč se koliko gorja so prizadejali s tem slovenskemu narodu. Premnogi so morali zapustiti vse in iti v svet ali pa umreti doma nenaravne smrti. Kaj je neki zagrešil naš ubogi slovenski narod, da ga je Bog tako kaznoval? Ali bo sploh kdaj napočil tisti dan, ko bo zasijala svoboda vsem narodom, kot je bilo oznanjano med zadnjo vojno? Ni še izgleda, kajti če bolj urejujejo, bolj je zmešano. Malo predaleč sem zašla v staro domovino in je najbolje, da se vrnem nazaj v Cleveland in povem, kar sem v prvi vrsti mislila povedati.

Torej, za 10. oktobra nas vabijo članice Oltarnega društva v Collinwoodu na proslavo njih 32. obletnice obstanka društva. Kakor pravijo, bodo udeležencem postregle z jako dobro večerjo. Ker bo ravno ta dan skupen shod Slovencev iz Clevelanda in okolice pri lurski Materi božji v Providence Hts., je to prav lepa priložnost za vse, da gremo po molitvi pa doli v dolino k fari Marije Vnebovzete na to lepo slavnost k večerji, ki se nam bo prav gotovo dobro prilegala.

In 17. oktobra pa nas vabijo članice št. 25 SŽZ na svoj 20 letni jubilej obstanka njih družnice. Podale nam bodo lepo igro in tudi druge zabave ne bo manjkalo. Gotovo se bomo odzvale tudi njih vabilu v velikem številu. Pozdrav, Mrs. Apolonia Kic.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in stampe.

Hubbardske novice

Madison, O. — Čas pa res hitro teče in leto bo skoro v kraju; še dobrih par mesecev, pa bo po njem. Krasno jesensko vreme se nam razvija dan za dnem; da imajo kmetje res lepo priliko za pospravljanje svojih pridelkov, kjer jih imajo. Pri nas tega ni, ker jaz sem bolj gospodski kmet, zato tudi pridelkov ni in potem tudi pospravljanja ni kaj.

Trta je v teh objezerskih krajih popolnoma odpovedala vsaj za letos in ne bo grozdja, da bi bilo vredno omeniti in se torej ne bo treba z njim ukvarjati in seveda tudi denarja ne bo treba preštevati, kar bo meni precej narobe hodilo, ampak se ne da pomagat.

Krompir je obrodil izredno dobro. Posadil sem ga bil eno vrečo sto funtov in zraslo ga je pa 3,000 funtov ali 50 bušljev in sem dosegel rekord za te kraje. To je seveda tudi edini moj pridelek za letos. Naš Eddie pa je posejal veliko parcelo pšenice za drugo leto. Prišel je bil iz Columbusa, posejal pšenico in jo zopet odkuril nazaj.

Pridni kmetje uspevajo kar dobro, kot na primer naš Seliškar in pa Kerin, ki se razume na ta posel in ker sta tudi pridnih rok, zato jima pa tudi dobro gre. Seliškar si je kupil krasen nov avtomobil, Kerin pa truck, s katerim bo razpeljal grozdje in druge pridelke prijateljem v Cleveland.

Blizajo se volitve. Bije se hud boj, in ker je letos republikansko leto, ni nobene druge poti kot zmagali bodo na drugi fronti. Deweyu bo pripomogel nekoliko Wallace, sicer ne dobiti. Kot je razvidno iz časopisov jih ne bo prav dosti, ki bi se dali zapisat na rdečo listo, kar je sicer tudi precej nevarno in še posebno v teh razburkanih časih je kaj nevarno rovariti proti naši vladi v Washingtonu, ker je končno vendar najboljše izmed vseh na svetu; zakaj bi se potem vili proti njej?!

Kar se tiče našega guvernerja v Columbusu, povedo časopisi od tam, da je sedanji Tomáš najboljši guverner, kar jih je Ohio še imela. Jaz tega ne bom trdil, ker se na politiko ne razumem. Kakor sem čital, tako tudi povem. Pravijo, da bo Dewey potegnil do pol milijona več glasov kot Truman in Tomáš pa okrog sto tisoč več kot Lausche v Ohiju. Vendar vseh Slovencev dolžnost je in lepo bi bilo, da se pokažejo, da so za svojega rojaka in tudi volijo zanj, čeprav morda ni najbolj zmožen, ampak našega rodu je — Slovenec je.

Tu v Lake County imamo na volivni listi tudi Slovence in to je naš poznani Mr. Matthew Hribar, ki kandidira za okrajnega komisarja (County Commissioner). To je izkušen mož in priden posestnik v Leroy, južno od Painesville vsem dobro poznan. Volite zanj.

Torej še parkrat gremo k počitku, pa bomo videli, kako prav za prav se bo ta igra završila. Jaz se ne zavzemam dosti ne za to ne za ono stranko, ker meni samemu itak ne more dosti koristiti ali škodovati več, ker stojim že tako rekoč ob robu groba in ne bom več dolgo tlačil tega puklastega sveta. To sem omenil le za to, da ne bo kdo rekel, da za katerega vlečem. Pozdravljeni.

Frank Leskovic.

Misijonarji — milijonarji

S Kitajskega je prišlo pismo, ki ga je poslal g. Jože Časl C. M., misijonar v Catholic Mission, Ning Tu, Kinagsi, China. Na njem je bilo znamk za recel in beril: en milijon tristo tisoč dolarjev, seveda kitajskih. Misijonarji so danes lahko

ČE VERJAMETE AL PA NE

Naš slavní gemštar se je glas sprevednika. Torej od tu močno upiral, da je zvelel vlak proti Borovnici in naprej proti Logatcu. Lezel je tako po polževo, se mi je zdelo, da bi bil v Borovnici lahko izstopil, jo ubral gor čez Pokojišče na Me-nišijo, tam pri Cencovih komodno spil en brizganec, zavpil še Blažonovi Mici en iskren "adi-jo pa zdrava ostani," jo ubral čez "čisto starn" na Rakek, pa bi bil še prej tam kot gemštar.

Naslonil sem trdno glavo na steno, da mi je potrkavala ob trde deske z gibanjem vlaka. Spalec je bežal od mene. Mižal sem in pred dušnimi očmi se je vrstila slika za sliko o mojem dotodanjem življenju v domovini. Bogve, če te bom še kdaj videl, ljuba slovenska zemlja, skromna in pretesna za vse svoje sinove in hčere, pa vendar domovina, ki je samo ena in edina. Zapuščal sem domača tla in toliko ljubih prijateljev. Zaskrbelo me je, zdaj prvič, kako bo prav za prav šlo v tujini, ko bom moral stati na svojih lastnih nogah. Saj dotlej nisem še prav nič skušil, kaj je življenje.

Nikoli me ni skrbelo, kam bom jutri položil svojo glavo, pri kateri mizi bom segel po žlici. Kvečjem: kaj bo v skledi. Največja skrb je bila, kako bomo prebili nedeljo, da bi česa ne zamudili.

Odslej bo pa to drugače. Najti si bom moral delo, streho in hrano. No, sem mahnil z roko in odpodil temne skrbi, bo že kako, saj Amerika je velika, pravijo, za enega bo še vedno prostora. Kakor na romarskem voh, kjer se je dobil še vedno prostor za enega, čeprav je bil že natrpan. Naj bo že tako ali tako, domov ne bom pisal po denar, pa če bodo magari drva se-kal na meni. Tisti Grmkov ponos bi mi tega ne dopuščal. Sam sem si izbral to bodočo pot in z lastnimi nogami bom stopal po njej, drugače ne more biti, sem odločil.

"Rakek!" sem zaslišal zunaj

večkratni milijonarji ali celo bilijonarji, če jim darujete kak dolar, ki je v vaši denarnici od-več. G. Časl pravi v tem pis-mu: "Denar tu strašno dobro uspeva. Za en ameriški dolar dobiš v Shanghaiu okoli deset milijonov naših zmagovitih papirjev. Kar v "punkljih" jih nosimo, kakor ko smo kot dija-ki nosili kruh od doma, ko smo se vračali s počitnic." Torej prijatelji misijonov, ne pozabite na misijonarje, ki jih lahko na-pravite milijonarje.

Ta misijonar bi bil tudi zelo hvaležen, če bi mu kaka dobra duša mogla poskrbeti aparat za projekcijo filmskih slik. Dobi-vo se namreč filmi z raznimi si-kami, tudi verske vsebine. Na ta-način bi misijonarji laže zain-teresirali mlade Kitajčke za svete stvari in jim jih tudi bo-lje vtisnili v spomin. Najbolj pripraven bi bil aparat za film 35 mm, in sicer na elektriko, karbid ali petrolej. Najbolje bi bilo, da bi ga bilo mogoče rabi-ti na vse tri načine, ker elektrike ni povsod na razpolago, kot bi si jo misijonar želel. Ni tre-ba, da bi bil aparat za "motion pictures."

Poleg tega bi misijonarjem tudi zelo služile kake večje in-čedne slike presv. Sreca Jezu-sovega in Marijinega, Matere Božje z Detetom, Zadržje večer-je in sv. Terezije Deteta Jezusa. Zelo bi tudi rabili kak majhne harmonij, ki ima dober glas in (Dobro na 3. strani)

kaj naprej bom gabil v celo. Še lahko skočim z vlaka in jo po-brišem domov. Doma bi potrkal na okno pri sestri Francki. Vsa v skrbih bi vprašala, kdo da tr-ka. Povedal bi ji, da sem jaz. Na smrt bi se prestrašila in go-reče dihnila, naj bo Bog milost-ljiv moji duši, ki se je prišla martrat domov. Saj ne bi mo-gla verjeti, da sem živ in zdrav, ko me že nekaj dni spremlja njena molitev na poti v Ameri-ko. In če bi na kak način pre-pričal sestro, da sem iz mesa in krvi, bi se drugi dan ne smel po-kazati na vasi. Če bi me Blažo-nova Mica ugledala, bi se na vsa usta režala in vpila, da bi jo vsa vas slišala:

"Glej ga no, Japčka Grmkove-ga, je že iz Amerike! Saj ni pri-šel rad, ampak so ga gotovo po-šupi poslali domov, guncveta. Je že kaj našpila, zmene!" In kakšne bi počela Cencova Olga, ko bi me zagledala! Prispo-do-bila bi me Podlipkrem Lovretu, ki ni šel niti v štacuno sam, če ni mati ves čas stala pred hišo in pazila nanj.

Vztrajal sem na vlaku, da je potegnil z Rakeka in tako zapr-vrata za seboj. Da sem le to še premagal, zdaj bo že šlo, sem si mislil in strašno sem bil pono-sen sam nase, ki sem tako odlo-čen. Morda mi pa ne bo štetu v napek, če se obožim in izpo-vem, da je bila tista moja odlo-čnost zelo šepava. Kar bo bo, sem se odločil in začel misliti kaj bolj vselega.

Na Rakek bodo še vedno skri-pali težki vozovi s trami in ža-ganicami. Z Rakeka bodo sto-kači naloženi vozovi z raznimi potrebščinami. Vozniki bodo, kakor doslej, ustavljali pred go-stilnami, se bahali, hvalili vsak svojo vprego, pili in kleli.

Na misel so mi prišli ložki furmani, ki so vozili vino z Ra-keka. Po cele vagone so ga na-ročili gostilničarji in vozniki so ga vozili domov na legnarjih. Jój, takrat je bilo življenje vse od Rakeka do doma! Vozniki so imeli več pišče, kot pa ma-rsikatera gostilna ob poti. Pa ga niso kupili, še daleč ne! Obroč na sodu so nekoliko odmaknili, navrtali sod in si ga natočili v barigle. Potem so pomaknili o-broč na prejšnje mesto in nihče ni vedel, da je v sodu zmanjkalo vina. Saj se lahko spotoma po-susi, ali ne? Voznikov vendar ne bodo dolžili, bi ne bilo zdra-vo. Bi se lahko primerilo, da bi rekli gostilničarju, če bi se u-pal podvomiti na njih poštenost, pa pojdi sam po vino, če si tak!

Toliko je bilo vina, da so ga pi-li kar iz klobukov. V gošči, ki je med Polico in Ložem, so ga imeli vedno spravljene pod škarpo nekaj barigle za žejo. To vam je bilo življenje, bi re-kei in marsikateremu tedanje-mu vozniku postane še danes vlažno v ustih, kadar se spomni na tisto. Ložane vprašajte, ki so bili zraven. Lavričev France me je iz Minnesote opomnil: "Daj no, povprašaj Urbha ali Znidaršičevega Franceta, ali pa kakšnega drugega Ložana, kako so vozili vino z Rakeka."

Ko sem v mislih pohvalil lož-ke voznike, da so znali izrabiti lepo priliko, sem se spomnil tu-di vselega dogodka, ki sem ga doživel v tistih krajih. Bom ju-tri povedal, kako sem šel kupit v Olševku v Ložki dolini telička in kako sem ga peljal domov na Menišijo. Zdaj, ko se vozim proti Trstu, se lahko še o tem pomenimo.

Izgubljeni svet

ROMAN

V trenutku, ko se je zverina premaknila, se mi je zazdelo, da so zabiskale zelenkaste, pošastne oči. Težko šumenje je menda kazalo da polagoma lazi naprej.

"Mislim, da se pripravljajo za skok!" sem rekel in napel petelina svoje puške.

"Ne streljate! Ne streljate!" je zašepetal lord John. "Puškin strel se bo slišal več milij deleč sredi te nočne tišine. Čakajte z njim do zadnjega."

"Če le skoči čez plot, smo izgubljeni," je rekel Summerlee, in njegov hreščeci glas je nenadoma izbruhnil v nervozen smeh.

"Ne sme skočiti čez plot," je zaklical lord John, "a čakajte vendar s streljanjem do zadnjega. Morebiti se lahko drugače pridemo golazni do živega. Vsakakor bom poizkusil."

To, kar je sledilo tem besedam, je bilo dokaz brezprimerne poguma. Stopil je k ognju, pobral gorečo vejo in kakor blisk planil skozi luknjo, ki jo je bil pripravil v ograji. Neopazno strašilo se mu je bližalo v grozovitih rjovenjem. Lord John se ni nič obotavljal, temveč mu skočil lahko in prožno naproti ter na vso moč oplazil v gorečo vejo zverino po gobcu. V tem trenutku sem bežno zagledal pošastno, orjaški žabi slično krinko z bradavičasto gobavo kožo in odprtim žrelom, po katerem je curjala sveža kri. Takoj po tem se je razleglo prasketanje po podmladku in naš strašni obiskovalec je izginil.

"Mislim, da mu ne bo plašen vseh," je rekel lord John smehljaje se, ko se je povrnil.

DENARNE IN DRUGE POSILJATVE ZA STARI KRAJ

Tvrda KOLLANDER naznanja:

- DA: pošilja denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je jamčena;
- DA: prodaja zaboje za pošiljanje blaga ali živih v staro domovino;
- DA: prevzema zavitke od tukajšnjih rojakov in iste točno odpremlja na naslovnik;
- DA: sprejema naročila za moko in druge že pripravljene zavitke za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo in Nemčijo;
- DA: prodaja karte za potovanja v stari kraj in od tam sem;
- DA: prodaja AMERICAN EXPRESS Travel čke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah;
- DA: opravlja Notarske posle.

KADAR torej rabite postrežbe v gori navedenih slučajih, se obrnite na zanesljivo in dobro znano tvrdko:

AUGUST KOLLANDER
v SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

6419 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

najdemo najstrašnejše zastopljani. Kakor približno vemo, bi potem, ali izpremeniti svojo niko živalstva, ki so kdajkoli ni ta planota nič večja od pogroževali zemljo ali osrečevali vprečne angleške grofije. Na muzeje. Doneče se je zasmem omejenem prostoru je žal temu svojemu izrazu, ker veljalo imel jako malo smisla živalstvo, ki ga tvorijo po večini zastopniki v ostalem svetu davno izumrlih vrst. Ni torej nobenega dvoma, da bi morale ge dobe in pri neovirani množiti se davno izčrpati svojo naravno hrano: prestajalo jim njenega delovanja. Upam za-

"Čim manj smo glasni, tem boljše bo," je rekel kratko lord John. "Ne vemo, kdo ali kaj je lahko blizu nas. Če pride one stric zopet semkaj po zajtrk pa nas tu zasaci, potem nam pač ne bo šlo na smeh. A poglejte no, kaj pomeni to znamenje na iguandonovi koži."

Na debeli, luknasti, temno sivkasti koži, približno ob nadplečju je bilo videti samotni, črn krog neke snovi, ki je izgledala kakor asfalt. Nihče izmed nas ni vedel, kaj naj to pomeni, dasi je pripovedoval Summerlee, kako je videl dva dneva poprej nekaj sličnega pri enem izmed mladih iguandonov. Challenger ni ničesar povedal, gledal pa je tako naduto in domišljavo, kot da bi lahko kaj pripomnil, če bi le hotel, in zato ga je lord John slednjič naravnost vprašal po njegovem mnenju.

"Če mi dovolijo milostivi gospod lord odpreti usta, srečen bom, da smem povedati svoje mnenje," rekel je strupeno vljudno. "Sicer pa nisem navajen, da bi se mi tako brali leviti, kakor menda imajo milostivi gospod lord navado. Nisem vedel, da vas moram poprej prositi za dovoljenje, preden se nasmehnem nedolžni šali."

Naš preobčutljivi prijatelj se je slednjič šele takrat pomiril, ko se je lord John pred njim oprostil. Ko pa se je vendar pogledlo njegovo razdraženo samoljublje, nas je nagovoril bolj od daleč (sedel je namreč stran od nas na panju) in po svoji navadi tako, kot da bi predaval nad vse dragocene nauke tisočim poslušalcem.

"Kar se znamenja tiče," je rekel, "moram pritrditi nazorom prijatelja in kolega Summerleja, mislim torej, da je to res asfalt. Ker pa ima ta planota povsem vulkanski značaj in je v splošnem asfalt snov, ki nastopa v zvezi z ognjeniškiimi vplivi, ni dvoma, da se tu nahaja v prostem tekočem stanju in z njim torej so lahko prišle te živali v dotiko. A veliko važnejšo nalogo nudi vprašanje o življenjskih pogojih onega roparskega nestvara, ki je zapustil sledove na tej po-

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V New Yorku je bilo zares vroče. — Zadnje tedne v avgustu je bilo v New Yorku tako vroče, da se je lahko očvrlo jajce na od sonca razbeljenem pločniku, kar sta dokazala Bruce Eliot in Dan McCulough, ki nam jih predstavlja slika.

LET'S EXPLORE OHIO Mother of Presidents

There is no more colorful city in Ohio than Marietta and no more colorful son of that city than Charles Gates Dawes, third man from Ohio to win the office of Vice President of the United States.

Pungent of speech and unforgettable because of his inverted tobacco pipe, Charles Dawes rose to international fame after his service in Washington under Calvin Coolidge.

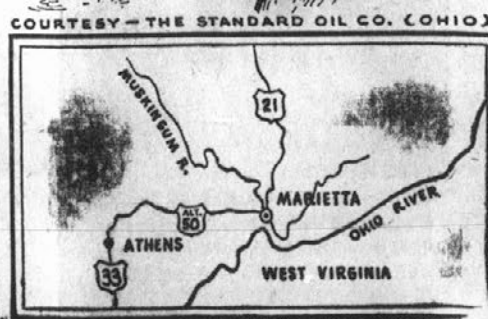
In 1925 he shared the Nobel Peace Prize with Sir Austen Chamberlain of England; he was our Ambassador to Great Britain from 1929 to 1931; he was President of the Reconstruction Finance Corporation and he set "Dawes Plan" for the w of Europe.

Born August 27, 1865 in Marietta, he attended college there and at Cincinnati Law School, and by 1896 was a power in Illinois politics as an organizer for William McKinley, sixth Ohioan to be elected President of the United States. He was Comptroller of the Currency during McKinley's administration.

At Marietta, Ohio's oldest permanent white settlement, are relics of the early days. Here is the state's oldest building, the Land Office and Campus Martius, state memorial museum, with its famous River Room and its reconstructed pioneer home of General Putnam. In Marietta, too, is Mound Cemetery, famous as the work of the prehistoric mound builders.

CHARLES G. DAWES
Vice President of U. S.

to, da se nam zopet kmalu ponudi ugodna priložnost za podrobnejše raziskovanje roparskih dinosavrov."

"In jaz upam, da se nam ne ponudi nobena taka priložnost," sem pripomnil.

Kupujte Victory bonde!

Short-cut for Enjoyment
Creamette Spaghetti

FOR QUICK, APPETIZING PICNIC SALADS OR HOT DISHES

Za nagle, okusne pikniške solate ali vroča jedila

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA HARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

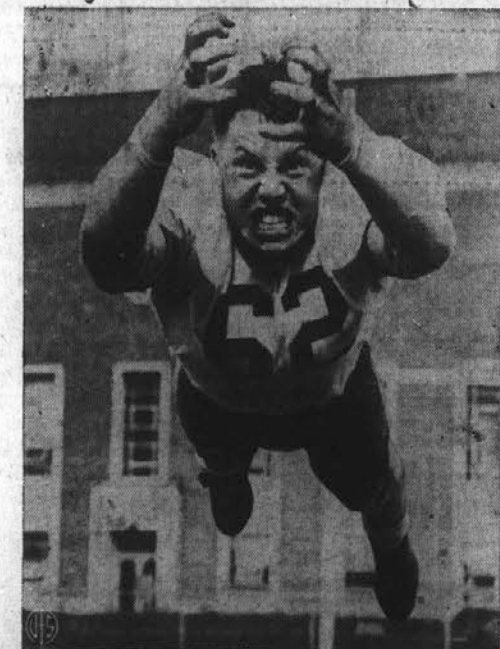
ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijaka tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

FOOTBALL FEROCITY—Wayne Burrow, Oklahoma A. & M. guard, takes the pigskin game seriously, so keep out of his way when the football season commences. Soon he'll be busy rehearsing a few bone-crushing plays with other A. & M. bruisers out Stillwater, Okla. way.